

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1969 Nr. 167

A. TITEL

*Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden,
het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg
houdende eenvormige wet betreffende het internationaal privaatrecht,
met Bijlage;
Brussel, 3 juli 1969*

B. TEKST

**Verdrag tussen het Koninkrijk België,
het Groothertogdom Luxemburg
en het Koninkrijk der Nederlanden houdende eenvormige
wet betreffende het internationaal privaatrecht**

Zijne Majesteit de Koning der Belgen,

Zijne Koninklijke Hoogheid de Groothertog van Luxemburg,

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden,

Bezielde door het verlangen naar vernieuwing van Hun wetgeving en door de wens naar gelijkvormigheid in de rechtsbeginselen en naar overeenstemming in de juridische oplossingen voor Hun landen overeenkomstig de gedachte welke ten grondslag ligt aan het op 17 april 1948 te Brussel ondertekende protocol tot instelling van de Belgisch-Nederlands-Luxemburgse Studie-commissie tot eenmaking van het Recht,

Van mening zijnde, dat het internationaal privaatrecht zich in het bijzonder leent voor een nieuwe regeling in Hun landen en dat het de voorkeur verdient een zodanige regeling tot stand te brengen bij wijze van eenvormige wet,

Voorts van oordeel zijnde, dat een gemeenschappelijke regeling van het internationaal privaatrecht een gelijke rechtstoepassing in de drie landen ten zeerste bevorderen kan en daarmee blijk zal geven van hetgeen in deze richting door samenwerking is te bereiken,

Bovendien erkennende, dat de regeling van het internationaal privaatrecht zodanig moet zijn als in een internationale samenleving past, zodat daarin geen verschil mag gemaakt worden ten aanzien van de voor eigen staatsburgers en voor die van andere landen te geven voorschriften en de regeling evenmin alleen mag gelden in het rechtsverkeer tussen de drie landen onderling,

Gelet op het door de Raadgevende Interparlementaire Benelux-raad op 29 november 1968 uitgebrachte advies,

Hebben besloten, te dien einde, een verdrag te sluiten betreffende het vaststellen in België, Luxemburg en Nederland van een eenvormige wet betreffende het internationaal privaatrecht en hebben tot Hun gevolmachtigden benoemd, te weten:

Zijne Majesteit de Koning der Belgen:

Zijne Excellentie de Heer H. Fayat,
Minister van Buitenlandse Handel;

**Traité entre le Royaume de Belgique,
le Grand-Duché de Luxembourg
et le Royaume des Pays-Bas portant loi uniforme relative
au droit international privé**

Sa Majesté le Roi des Belges,

Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg,

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas,

Animés du désir de rénover Leur législation et de réaliser l'uniformité des principes du droit et la concordance des solutions juridiques dans Leurs pays, conformément à l'esprit qui est à la base du protocole instituant la Commission d'étude belgo-néerlando-luxembourgeoise pour l'unification du droit, signé à Bruxelles le 17 avril 1948,

Estimant que le droit international privé se prête particulièrement à une revision dans Leurs pays et qu'il est désirable qu'il soit procédé à une telle revision par l'adoption d'une loi uniforme,

Estimant d'autre part que des règles communes de droit international privé favoriseront dans une large mesure une application uniforme du droit dans les trois pays et témoigneront de ce que la collaboration peut se réaliser dans cette voie,

Reconnaissant enfin que la réglementation du droit international privé doit s'adapter à la vie d'une société internationale et qu'elle ne peut par conséquent faire de distinction entre les dispositions valables pour les nationaux et celles prescrites pour les étrangers, ni s'appliquer uniquement aux relations juridiques s'établissant entre les trois pays,

Vu l'avis, émis le 29 novembre 1968, par le Conseil Interparlementaire Consultatif de Benelux,

Ont décidé, dans ce but, de conclure un traité visant à introduire en Belgique, au Luxembourg et aux Pays-Bas une loi uniforme relative au droit international privé et ont nommé Leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi des Belges:

Son Excellence Monsieur H. Fayat,
Ministre du Commerce extérieur;

Zijn Koninklijke Hoogheid de Groothertog van Luxemburg:

Zijne Excellentie de Heer G. Thorn,

Minister van Buitenlandse Zaken;

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden:

Zijne Excellentie de Heer H. J. de Koster,

Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,

die, na elkander hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten te hebben overgelegd, zijn overeengekomen als volgt:

Artikel 1

1. De Hoge Verdragsluitende Partijen verbinden zich de eenvormige wet betreffende het internationaal privaatrecht, vervat in de bijlage van dit Verdrag, in Hun wetgeving op te nemen met ingang van de datum van inwerkingtreding van het Verdrag hetzij in een der oorspronkelijke teksten, hetzij in beide teksten.

2. In de eenvormige wet betekenen de uitdrukkingen „België-Luxemburg-Nederland” of „Belgisch-Luxemburgs-Nederlands” voor België: „België” of „Belgisch”, voor Luxemburg: „Luxemburg” of „Luxemburgs” en voor Nederland: „Nederland” of „Nederlands”.

Artikel 2

De Hoge Verdragsluitende Partijen hebben het recht in Hun wetgeving de eenvormige wet aan te vullen met bepalingen waarin aan gelegenheden worden geregeld waarvoor geen regeling is voorzien, mits die bepalingen niet onverenigbaar zijn met het Verdrag en met vernoemde wet.

Artikel 3

Bij gelegenheid van de bekrachtiging van dit Verdrag kan Nederland ten aanzien van artikel 19 van de eenvormige wet een voorbehoud maken betreffende de geldigheid naar de vorm van testamenten in het buitenland gemaakt door Nederlanders die in Nederland hun woonplaats of gewoon verblijf hebben.

Artikel 4

1. Indien een Hoge Verdragsluitende Partij een of meer artikelen wenst te wijzigen van dit Verdrag of van de eenvormige wet, geeft zij van haar voornemen kennis aan de beide andere Verdragsluitende Partijen door tussenkomst van de Secretaris-Generaal van de Benelux Economische Unie.

2. De Hoge Verdragsluitende Partijen zullen trachten tot overeenstemming te komen. Indien zes maanden na de datum van kennis-

Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg:

Son Excellence Monsieur G. Thorn,
Ministre des Affaires étrangères;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

Son Excellence Monsieur H. J. de Koster,
Secrétaire d'Etat des Affaires étrangères,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article 1er

1. Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à introduire dans Leur législation, à la date de l'entrée en vigueur du présent Traité, soit dans l'un des textes originaux, soit dans les deux textes, la loi uniforme relative au droit international privé annexée au Traité.

2. Dans la loi uniforme, les termes „en Belgique/ au Luxembourg/ aux Pays-Bas” ou „belge/luxembourgeois/néerlandais” doivent s'entendre pour la Belgique: „en Belgique” ou „belge”, pour le Luxembourg: „au Luxembourg” ou „luxembourgeois” et pour les Pays-Bas: „aux Pays-Bas” ou „néerlandais”.

Article 2

Les Hautes Parties Contractantes ont le droit de compléter, dans Leur législation, la loi uniforme par des dispositions destinées à régler les questions pour lesquelles des solutions ne sont pas prévues, à condition que ces dispositions ne soient pas incompatibles avec le Traité et ladite loi.

Article 3

Les Pays-Bas pourront, lors de la ratification du présent Traité, formuler une réserve à l'article 19 de la loi uniforme en ce qui concerne la validité quant à la forme des testaments faits à l'étranger par des Néerlandais ayant leur domicile ou leur résidence habituelle aux Pays-Bas.

Article 4

1. Si une Haute Partie Contractante désire modifier un ou plusieurs articles du présent Traité ou de la loi uniforme, elle communique son intention aux deux autres Parties Contractantes par l'intermédiaire du Secrétaire général de l'Union économique Benelux.

2. Les Hautes Parties Contractantes s'efforcent d'arriver à un accord. Si, six mois après la date de la communication faite aux deux

geving aan de beide andere Hoge Verdragssluitende Partijen geen overeenstemming is bereikt, kan de Verdragssluitende Partij die het voorstel heeft gedaan de eenvormige wet te wijzigen Haar wet aanpassen in de voorgestelde zin. De wijziging wordt, op dezelfde wijze als het voorstel, ter kennis van de beide andere Verdragssluitende Partijen gebracht. In dat geval is geen der beide andere Hoge Verdragssluitende Partijen langer gebonden door de bepaling die het onderwerp was van het voorstel tot wijziging.

Artikel 5

Indien een der Hoge Verdragssluitende Partijen na de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag partij wenst te worden bij een Verdrag, dat als voornaamste onderwerp een conflictenregeling bevat en dat bepalingen kent welke afwijken van de eenvormige wet is artikel 4 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 6

Ter uitvoering van artikel 1, lid 2, van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof worden voor de toepassing van de hoofdstukken III en IV van dat Verdrag als gemeenschappelijke rechtsregels de bepalingen van dit Verdrag en van de eenvormige wet aangewezen.

Artikel 7

Dit Verdrag doet geen afbreuk aan de toepassing van eerder in werking getreden verdragen of overeenkomsten, die bepalingen bevatten welke strijdig zijn met de voorschriften van de eenvormige wet.

Artikel 8

1. Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, geldt dit Verdrag alleen voor het Rijk in Europa.

2. Het Koninkrijk der Nederlanden kan de toepasselijkheid van dit Verdrag uitbreiden tot Suriname en de Nederlandse Antillen, door middel van een verklaring, gericht aan de Secretaris-Generaal van de Benelux Economische Unie, die daarvan onmiddellijk kennis geeft aan de beide andere Hoge Verdragssluitende Partijen. Deze verklaring wordt van kracht op de eerste dag van de zesde maand, volgende op de datum waarop de Secretaris-Generaal van de Benelux Economische Unie haar heeft ontvangen.

Artikel 9

1. Dit Verdrag dient te worden bekrachtigd. De akten van bekrachtiging zullen worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Benelux Economische Unie, die de Hoge Verdragssluitende Partijen kennis geeft van de nederlegging van die akten.

autres Hautes Parties Contractantes, aucun accord n'est intervenu, la Partie Contractante qui a fait la proposition de modifier la loi uniforme peut adapter Sa loi dans le sens proposé. La modification est portée à la connaissance des deux autres Parties Contractantes de la même manière que la proposition. Dans ce cas, chacune des deux autres Hautes Parties Contractantes n'est plus liée par la disposition qui a fait l'objet de la proposition de modification.

Article 5

Si, après la date d'entrée en vigueur du présent Traité, une des Hautes Parties Contractantes désire devenir partie à une Convention qui, ayant pour objet principal un règlement de conflit de lois, contient des dispositions dérogatoires à la loi uniforme, il est fait application de l'article 4.

Article 6

En exécution de l'article premier, alinéa 2, du Traité relatif à l'institution et au statut d'une Cour de Justice Benelux, sont désignées comme règles juridiques communes, pour l'application des chapitres III et IV dudit Traité, les dispositions du présent Traité et de la loi uniforme.

Article 7

Le présent Traité ne porte pas atteinte à l'application des traités ou conventions entrés en vigueur antérieurement et qui contiennent des dispositions contraires à celles de la loi uniforme.

Article 8

1. En ce qui concerne le Royaume des Pays-Bas, le présent Traité ne s'appliquera qu'au territoire situé en Europe.

2. Le Royaume des Pays-Bas pourra étendre l'application du présent Traité au Surinam et aux Antilles néerlandaises par une déclaration adressée au Secrétaire général de l'Union économique Benelux, qui en informera immédiatement les deux autres Hautes Parties Contractantes. Cette déclaration produit son effet le premier jour du sixième mois qui suit la date à laquelle le Secrétaire général de l'Union économique Benelux l'a reçue.

Article 9

1. Le présent Traité sera ratifié. Les instruments de ratification seront déposés auprès du Secrétaire général de l'Union économique Benelux qui informera les Hautes Parties Contractantes du dépôt de ces instruments.

2. Dit Verdrag treedt in werking op de eerste dag van de zesde maand volgende op de datum der nederlegging van de derde akte van bekrachtiging.

Artikel 10

1. Dit Verdrag kan worden opgezegd na overleg tussen de Hoge Verdragsluitende Partijen.

2. Behoudens in geval van dringende noodzaak kan dit Verdrag niet worden opgezegd vóór het einde van een termijn van twee jaar te rekenen van de datum van zijn inwerkingtreding af.

3. Opzegging geschiedt door middel van een aan de Secretaris-Generaal van de Benelux Economische Unie gerichte kennisgeving, die deze ter kennis brengt van de beide andere Hoge Verdragsluitende Partijen. Zij heeft rechtsgevolg op de eerste dag van de zesde maand volgende op de datum waarop de Secretaris-Generaal de kennisgeving van opzegging heeft ontvangen.

4. Ingeval van opzegging door één Hoge Verdragsluitende Partij, eindigt de geldigheidsduur van dit Verdrag voor alle Verdragsluitende Partijen.

5. De opzegging kan worden beperkt tot de grondgebieden of tot bepaalde grondgebieden bedoeld in artikel 8, lid 2.

TEN BLIJKE WAARVAN, de daartoe Gevolmachtigden dit Verdrag hebben ondertekend en voorzien van hun zegel.

GEDAAN te Brussel, op 3 juli 1969, in drievoud in de Nederlandse en in de Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Voor het Koninkrijk België:

(w.g.) H. FAYAT

Voor het Groothertogdom Luxemburg:

(w.g.) GASTON THORN

Voor het Koninkrijk der Nederlanden:

(w.g.) H. J. DE KOSTER

2. Il entrera en vigueur le premier jour du sixième mois qui suivra la date du dépôt du troisième instrument de ratification.

Article 10

1. Le présent Traité peut être dénoncé après consultation entre les Hautes Parties Contractantes.

2. Sauf en cas de nécessité urgente, le présent Traité ne peut être dénoncé avant l'expiration d'un délai de deux ans à compter de la date de son entrée en vigueur.

3. La dénonciation s'effectue par une notification adressée au Secrétaire général de l'Union économique Benelux qui en avise les deux autres Hautes Parties Contractantes. Elle produit son effet le premier jour du sixième mois qui suit la date à laquelle le Secrétaire général a reçu la dénonciation.

4. En cas de dénonciation par une Haute Partie Contractante, le présent Traité prend fin à l'égard de toutes les Parties Contractantes.

5. La dénonciation peut être limitée aux territoires ou à certains territoires mentionnés à l'article 8, alinéa 2.

EN FOI DE QUOI, les Plénipotentiaires ont signé le présent Traité et l'on revêtu de leur sceau.

FAIT à Bruxelles, le 3 juillet 1969, en triple exemplaire, en langues française et néerlandaise, les deux textes faisant également foi.

Pour le Royaume de Belgique:

(s.) H. FAYAT

Pour le Grand-Duché de Luxembourg:

(s.) GASTON THORN

Pour le Royaume des Pays-Bas:

(s.) H. J. DE KOSTER

BIJLAGE

Eenvormige wet betreffende het internationaal privaatrecht

Artikel 1

Tenzij anders is bepaald, worden in de volgende artikelen onder de wet van een land verstaan de in dat land geldende rechtsregels met uitsluiting van die betreffende het internationaal privaatrecht.

Voor de toepassing van de volgende artikelen wordt de woonplaats van een persoon vastgesteld zonder acht te slaan op eisen, die een Staat aan vreemdelingen voor de verkrijging van een woonplaats binnen zijn gebied stelt.

Artikel 2

De staat en de handelingsbekwaamheid van een natuurlijk persoon worden bepaald door zijn nationale wet.

Nochtans kan hij die door zijn nationale wet handelingsonbekwaam is verklaard, geen beroep op die onbekwaamheid doen tegenover degene, die hem bij het verrichten ener rechtshandeling, te goeder trouw en in overeenstemming met de wet van de plaats der handeling, als handelingsbekwaam heeft beschouwd.

Artikel 3

De rechten en verplichtingen tussen echtgenoten worden bepaald door hun gemeenschappelijke nationale wet of in geval van verandering van nationaliteit gedurende het huwelijk, door hun laatste gemeenschappelijke nationale wet. Indien de echtgenoten gedurende hun huwelijk nimmer een gemeenschappelijke nationaliteit hebben gehad, worden de rechten en verplichtingen bepaald door de laatste nationale wet van de man staande de samenleving. Wanneer nochtans deze nationale wet de gehuwde vrouw geheel of ten dele onbekwaam verklaart, wordt deze wet op de vrouw slechts toegepast, voor zover als haar nationale wet daarmede overeenstemt.

Artikel 4

De nationale wet van de man op het ogenblik der huwelijksvoltrekking bepaalt het huwelijksgoederenrecht der echtgenoten, met inbegrip van de mogelijkheid om door huwelijksvoorwaarden van de wettelijke regeling af te wijken, alsmede de gevolgen van deze huwelijksvoorwaarden.

Deze wet regelt ook de mogelijkheid om tijdens het huwelijk huwelijksvoorwaarden te maken of te wijzigen, benevens de gevolgen van dien. Wanneer de man tijdens het huwelijk van nationaliteit verandert, is te dezen de wet van de nieuwe nationaliteit beslissend.

Een verandering, die aldus in het huwelijksgoederenrecht mocht worden gebracht, heeft geen terugwerkende kracht ten nadele van derden.

ANNEXE

Loi uniforme relative au droit international privé

Article 1er

Sauf disposition contraire, la loi d'un pays s'entend, dans les articles suivants, des règles de droit en vigueur dans ce pays, à l'exclusion des règles de droit international privé.

Pour l'application des articles suivants, le domicile d'une personne est déterminé sans tenir compte des conditions auxquelles un Etat pourrait subordonner l'acquisition d'un domicile par des étrangers sur son territoire.

Article 2

L'état et la capacité des personnes physiques sont déterminés par leur loi nationale.

Toutefois, la personne qui est déclarée incapable par sa loi nationale ne peut invoquer son incapacité contre celui qui, dans un acte juridique, l'aura de bonne foi et conformément à la loi du lieu de l'acte, considérée comme capable.

Article 3

Les droits et devoirs respectifs des époux sont déterminés par la loi nationale commune ou en cas de changement de nationalité pendant le mariage, par la dernière loi nationale qui leur est commune. Si les époux n'ont jamais eu de nationalité commune pendant le mariage, les droits et devoirs sont régis par la dernière loi nationale du mari pendant la vie commune. Toutefois, lorsque cette loi déclare la femme mariée totalement ou partiellement incapable, elle ne s'applique que dans la mesure où la loi nationale de la femme y est conforme.

Article 4

La loi nationale du mari au moment de la célébration du mariage détermine le régime matrimonial, y compris la possibilité de déroger par contrat de mariage au régime matrimonial légal, ainsi que les effets du contrat de mariage.

Cette loi règle aussi la possibilité de conclure ou de modifier un contrat de mariage durant le mariage, ainsi que les effets de pareil contrat ou de pareille modification. Toutefois, lorsque le mari change de nationalité durant le mariage, ces questions sont réglées par la nouvelle loi nationale.

Les modifications ainsi apportées au régime matrimonial ne produisent aucun effet rétroactif au préjudice des tiers.

Artikel 5

De betrekkingen tussen ouders en wettige kinderen worden beheerst door de nationale wet van de vader. Dezelfde wet beheerst de betrekkingen tussen de vader en zijn buitenechtelijk kind.

De betrekkingen tussen de moeder en haar buitenechtelijk kind worden beheerst door de nationale wet van de moeder.

De vordering, die uitsluitend strekt tot het verschaffen van levensonderhoud aan een minderjarig kind, dat tot de schuldenaar niet in een familierechtelijke betrekking staat, wordt beheerst door de wet van de gewone verblijfplaats van het kind. Deze vordering is evenwel aan de nationale wet van de schuldenaar onderworpen, ingeval de wet van de gewone verblijfplaats van het kind hem elk recht op onderhoud onthoudt.

Artikel 6

Wanneer een minderjarige zijn gewone verblijf heeft in België/Luxemburg/Nederland, zijn de Belgische/Luxemburgse/Nederlandse autoriteiten bevoegd tot het nemen van de in hun wet voorkomende maatregelen tot bescherming van persoon en goed van minderjarigen.

De Belgische/Luxemburgse/Nederlandse autoriteiten kunnen de in hun wet voorkomende maatregelen nemen ter bescherming van persoon en goed van minderjarigen die de Belgische/Luxemburgse/Nederlandse nationaliteit bezitten en die in België/Luxemburg/Nederland geen gewoon verblijf hebben.

Wanneer een vreemde minderjarige zich in België/Luxemburg/Nederland bevindt of daar goederen bezit, nemen de Belgische/Luxemburgse/Nederlandse autoriteiten in spoedeisende gevallen de passende beschermingsmaatregelen.

De gevolgen van de overeenkomstig de vorige leden genomen maatregelen worden beheerst door de Belgische/Luxemburgse/Nederlandse wet, zowel wat betreft de betrekkingen tussen de minderjarige en de personen of instellingen aan wier zorg hij is toevertrouwd als ten opzichte van derden.

Artikel 7

De Belgische/Luxemburgse/Nederlandse autoriteiten kunnen de in hun nationale wet voorziene maatregelen treffen ter bescherming van de persoon en de goederen van meerderjarige vreemdelingen, die hun gewone verblijfplaats in België/Luxemburg/Nederland hebben. De gevolgen van zodanige maatregelen worden door deze nationale wet beheerst.

Artikel 8

Voor een persoon wiens bestaan onzeker is of die zijn woonplaats verlaten heeft zonder voldoende orde op zijn zaken te stellen, kan een bewind worden ingesteld overeenkomstig de wet van de woonplaats waarvan hij afwezig is of die hij verlaten heeft.

Article 5

Les rapports entre parents et enfants légitimes sont régis par la loi nationale du père. Cette même loi régit les rapports entre le père et son enfant naturel.

Les rapports entre la mère et son enfant naturel sont régis par la loi nationale de la mère.

Est soumise à la loi de la résidence habituelle de l'enfant l'action qui ne tend qu'à l'allocation d'une pension alimentaire à l'enfant mineur dont la filiation n'est pas légalement établie à l'égard du débiteur de l'enfant. Toutefois, cette action est soumise à la loi nationale du débiteur, au cas où la loi de résidence habituelle de l'enfant lui refuse tout droit aux aliments.

Article 6

Si un mineur a sa résidence habituelle en Belgique/au Luxembourg/aux Pays-Bas, les autorités belges/luxembourgeoises/néerlandaises sont compétentes pour prendre des mesures prévues par leur loi pour la protection de la personne et des biens des mineurs.

Les autorités belges/luxembourgeoises/néerlandaises peuvent prendre les mesures prévues par leur loi pour la protection de la personne et des biens des mineurs qui ont la nationalité belge/luxembourgeoise/néerlandaise et qui n'ont pas leur résidence habituelle en Belgique/au Luxembourg/aux Pays-Bas.

Si un mineur se trouve en Belgique/au Luxembourg/aux Pays-Bas ou y possède des biens, les autorités belges/luxembourgeoises/néerlandaises prennent les mesures de protection justifiées par l'urgence.

Les effets des mesures prises conformément aux dispositions qui précèdent sont déterminés par la loi belge/luxembourgeoise/néerlandaise, tant en ce qui concerne les rapports entre le mineur et les personnes ou institutions qui en ont la charge qu'à l'égard des tiers.

Article 7

Les autorités belges/luxembourgeoises/néerlandaises peuvent prendre les mesures prévues par leur loi nationale pour la protection de la personne et des biens des majeurs étrangers qui ont leur résidence habituelle en Belgique/au Luxembourg/aux Pays-Bas. Les effets de telles mesures sont régis par cette loi.

Article 8

Lorsque l'existence d'une personne est incertaine ou qu'elle a quitté son domicile sans avoir mis suffisamment d'ordre dans ses affaires, un administrateur peut lui être désigné, conformément à la loi du domicile dont elle est absente ou qu'elle a quitté.

Zolang niet een zodanig bewind is ingesteld, kunnen krachtens de wet der ligging maatregelen worden getroffen tot bescherming van de goederen van de betrokken persoon.

Artikel 9

Erfenissen zijn, voor zover betreft de aanwijzing der erfgerechtigden, de volgorde waarin zij geroepen worden, de aandelen die hun ten deel vallen, de legitieme portie (voor Nederland), het voorbehouden gedeelte (voor België) en de verplichting tot inbreng, onderworpen aan de nationale wet van de overledene op het ogenblik van zijn overlijden. Onder erfgerechtigden worden verstaan de bloed- en aanverwanten in een graad waarin men erven kan (voor België: in een erfelijke graad) alsmede de echtgenoot.

Dezelfde wet beheerst de innerlijke geldigheid en de gevolgen van uiterste wilsbeschikkingen.

Wanneer de wet van de nationaliteit, die de overledene bezat op het tijdstip waarop hij een schenking aan zijn erfgenamen heeft gedaan, hen geheel of ten dele vrijstelt van de verplichting tot inbreng, is de inbreng slechts verschuldigd, voor zover die wet het bepaalt.

De vereffening en de verdeling van de nalatenschap, daaronder begrepen de executele, de aanvaarding en de verwerping, alsmede de gedwongen verrekening (voor België: inbreng van schulden) en de wijze waarop inbreng geschiedt, zijn onderworpen aan de wet van de laatste woonplaats van de overledene.

Artikel 10

Wanneer iemand, die volgens het vorige artikel recht heeft op goederen van de nalatenschap, daarvan geheel of ten dele uitgesloten is, doordat in het land der ligging dier goederen een plaatselijke regel van internationaal privaatrecht is toegepast, worden de zakelijke rechten, overeenkomstig die regel door anderen verkregen, als geldig erkend.

Een persoon echter, die van een zodanige plaatselijke regel voordeel heeft gehad, is verplicht de uitgeslotene schadeloos te stellen en wel tot het bedrag van het door hem genoten voordeel.

Tussen deelgenoten worden de volgens de plaatselijke regel ontvangen goederen toegerekend op het aandeel, waarop een ieder volgens de nationale wet van de overledene recht heeft.

Artikel 11

Overal waar in de vorige artikelen de nationale wet van een persoon toepasselijk wordt verklaard, wordt deze wet door die van de woonplaats vervangen:

- 1°. wanneer die persoon geen nationaliteit bezit, dan wel zijn nationaliteit of de op hem toepasselijke nationale wet niet met zekerheid kan vastgesteld worden;

Aussi longtemps qu'il n'a pas été désigné d'administrateur, des mesures peuvent être prises en vue de la protection des biens de cette personne, conformément à la loi de la situation de ces biens.

Article 9

Les successions sont, en ce qui concerne la désignation des successibles, l'ordre dans lequel ils sont appelés, la part qui leur revient, la réserve et l'obligation au rapport, soumises à la loi nationale du défunt au moment du décès. Par successibles il faut entendre les parents ou alliés à un degré successible et le conjoint.

Cette loi détermine la validité intrinsèque et les effets des dispositions testamentaires.

Lorsque la loi de la nationalité que le défunt avait au moment où il a fait une donation à ses héritiers, les dispense en tout ou en partie du rapport, celui-ci n'est dû que dans la mesure fixée par cette loi.

La liquidation et le partage de la succession, y compris les règles concernant l'exécuteur testamentaire, l'acceptation et la renonciation, le rapport des dettes ainsi que le mode suivant lequel le rapport des libéralités est effectué, sont soumis à la loi du dernier domicile du défunt.

Article 10

Si l'application d'une règle de droit international privé, en vigueur dans le pays de la situation des biens successoraux, a pour effet d'écartier en tout ou en partie celui qui eût été admis à faire valoir un droit sur ces biens en vertu de l'article précédent, les droits réels acquis par d'autres personnes conformément à cette règle sont reconnus valables.

Toutefois, celui qui a bénéficié de l'application d'une telle règle est obligé d'indemniser la personne exclue, dans la mesure du profit qu'il a retiré de cette application.

Les biens recueillis par l'effet de la règle de droit international privé visée au premier alinéa sont, entre copartageants, imputés sur la part revenant à chacun selon la loi nationale du défunt.

Article 11

Dans tous les cas où les articles précédents renvoient à la loi nationale d'une personne, cette loi est remplacée par la loi du domicile:

- 1°. lorsque cette personne n'a pas de nationalité ou lorsque sa nationalité ou la loi nationale qui lui est applicable ne peuvent être déterminées avec certitude;

- 2°. wanneer een vreemdeling in België/Luxemburg/Nederland zijn woonplaats heeft en het internationaal privaatrecht van zijn nationale wet de wet van die woonplaats toepasselijk verklaart;
- 3°. wanneer een vreemdeling buiten zijn eigen land en buiten België/Luxemburg/Nederland zijn woonplaats heeft en het internationaal privaatrecht van zijn nationale wet en van de wet van zijn woonplaats beide de laatstgenoemde wet toepasselijk verklaren.

Artikel 12

Zakelijke rechten op lichamelijke goederen worden beheerst door de wet van het land, waar die goederen zich bevinden. Dezelfde wet bepaalt welke goederen roerend en welke onroerend zijn.

Goederen, die van het ene land naar het andere vervoerd worden, zijn tijdens dat vervoer onderworpen aan de wet van het land van bestemming.

Artikel 13

Overeenkomsten worden zowel met betrekking tot de dwingende als met betrekking tot de regelende wettelijke voorschriften beheerst door de wet die partijen hebben gekozen.

Indien de overeenkomst duidelijk is gelocaliseerd in een bepaald land, kan een zodanige keus door partijen de overeenkomst niet onttrekken aan die wettelijke voorschriften van dat land, welke krachtens hun bijzondere aard en strekking de toepassing van elke andere wet uitsluiten.

Bij gebreke van een uitdrukkelijke, of een stilzwijgende doch zekere partijkeuze, wordt de overeenkomst beheerst door de wet van het land waarmede zij de nauwste aanknopingspunten bezit.

Indien het onmogelijk is zulk een land aan te wijzen, is de overeenkomst onderworpen aan de wet van het land waar zij is gesloten. Indien een overeenkomst door het post-, telegraaf- of telefoonverkeer is tot stand gekomen, wordt de wet van het land van waaruit het eerst een aanbod is gedaan, toegepast.

Artikel 14

De wet van het land, alwaar een feit plaatsvindt, bepaalt of dit feit een onrechtmatige daad is en welke verbintenissen daaruit voortvloeien.

Indien echter de gevolgen behoren tot de rechtssfeer van een ander land dan dat waar het feit heeft plaatsgevonden, worden de verbintenissen die uit dat feit voortvloeien, door de wet van dat andere land bepaald.

Artikel 15

De wet, die een verbintenis beheerst, bepaalt mede haar wijze van uitvoering, de gevolgen van haar niet-nakoming en de voorwaarden van haar tenietgaan.

- 2°. lorsqu'un étranger a son domicile en Belgique/au Luxembourg/au Pays-Bas et que les règles de droit international privé de sa loi nationale déclarent applicable la loi du domicile;
- 3°. lorsqu'un étranger a son domicile hors de son pays et hors de Belgique/du Luxembourg/des Pays-Bas et que les règles du droit international privé tant de sa loi nationale que de la loi de son domicile, rendent applicable cette dernière loi.

Article 12

Les droits réels sur les biens corporels sont régis par la loi du pays où ces biens se trouvent. Cette loi détermine le caractère immobilier ou mobilier de ces biens.

Les biens transportés d'un pays à un autre sont, durant le transport, soumis à la loi du pays de destination.

Article 13

Les contrats sont régis par la loi choisie par les parties, tant en ce qui concerne les dispositions impératives que les dispositions supplétives.

Lorsque le contrat est manifestement localisé dans un pays déterminé, les dispositions de la loi de ce pays dont la nature et l'objet particuliers excluent l'application de toute autre loi, ne peuvent être écartées par la volonté des parties.

A défaut de choix explicite ou implicite mais certain, le contrat est régi par la loi du pays avec lequel il présente les rapports les plus étroits.

Lorsqu'il est impossible de déterminer ce pays, le contrat est régi par la loi du pays où il a été conclu. Si le contrat a été conclu par communication postale, télégraphique ou téléphonique, il est fait application de la loi du pays d'où l'offre initiale est partie.

Article 14

La loi du pays où un fait a lieu, détermine si ce fait constitue un acte illicite, ainsi que les obligations qui en résultent.

Toutefois, si les conséquences de l'acte illicite appartiennent à la sphère juridique d'un pays autre que celui où le fait a eu lieu, les obligations qui en résultent sont déterminées par la loi de cet autre pays.

Article 15

La loi qui régit une obligation détermine également la manière dont elle doit être exécutée, les conséquences de son inexécution et les conditions de son extinction.

Ten aanzien van de afgifte van lichamelijke roerende zaken bepaalt de wet van het land, waar deze zaken in ontvangst genomen moeten worden, de termijnen en de wijze van onderzoek, alsmede de maatregelen ten opzichte dier goederen in geval van weigering van in ontvangstneming te treffen, alles in zoverre niet anders overeengekomen is.

In ieder geval moeten ten aanzien der wijze van uitvoering de dwingende voorschriften van de wet van het land der uitvoering in acht genomen worden.

Artikel 16

De wet van het land, waar de verdeling van de opbrengst van een executie dient te geschieden, bepaalt welke vorderingen een voorrecht hebben en de volgorde der voorrechten.

Artikel 17

De wet, die een vordering beheerst, bepaalt of deze voor overgang vatbaar is en welke vereisten voor een overgang gesteld worden.

Bij een overgang, die zonder medewerking van de schuldenaar tot stand komt, moeten de voorschriften, die de wet van zijn woonplaats in zijn belang of in dat van derden heeft vastgesteld, in acht genomen worden.

Artikel 18

De bevoegdheid van een persoon om een ander krachtens een volmacht te vertegenwoordigen, wordt ten aanzien van derden bepaald door de wet van het land, alwaar de vertegenwoordiger handelt.

Dezelfde wet bepaalt in hoeverre degene, die op eigen naam voor rekening van een ander handelt, rechtsbetrekkingen tussen degene voor wie hij handelt en de derde met wie hij handelt, kan scheppen.

Artikel 19

Een rechtshandeling is, wat de vorm betreft, in ieder geval geldig, indien zij voldoet aan de vereisten, die dienaangaande gesteld worden door de wet van de plaats alwaar de handeling verricht wordt, tenzij de aard van de handeling zich daartegen verzet.

Artikel 20

Behoudens de navolgende uitzonderingen moet voor de Belgische/Luxemburgse/Nederlandse rechter het bewijs overeenkomstig de Belgische/Luxemburgse/Nederlandse wet geleverd worden.

De toelaatbaarheid en de kracht van wettelijke vermoedens, alsmede de bewijslast, worden beheerst door de wet, die op de rechtsbetrekking van toepassing is.

Getuigenbewijs en schriftelijk bewijs zijn toelaatbaar wanneer, hetzij de wet die op de rechtsbetrekking van toepassing is, hetzij de wet van

Pour la livraison des biens meubles corporels, la loi du pays où la réception doit avoir lieu détermine, sauf convention contraire, les délais et les modalités d'examen, ainsi que les mesures à prendre concernant ces biens au cas où la réception en serait refusée.

En ce qui concerne les modalités d'exécution, on aura toujours égard aux règles impératives de la loi du pays où l'exécution a lieu.

Article 16

La loi du pays où doit avoir lieu la distribution du produit d'une exécution forcée détermine les créances qui jouissent d'un privilège ainsi que l'ordre des privilèges.

Article 17

La loi qui régit une créance détermine si celle-ci peut faire l'objet d'un transfert et dans quelles conditions.

Si le transfert s'opère sans le concours du débiteur, il y a lieu d'observer les règles qui sont prescrites par la loi du domicile de ce dernier dans son intérêt ou dans l'intérêt des tiers.

Article 18

Le droit de représenter une personne en vertu d'un pouvoir est régi, vis-à-vis des tiers, par la loi du pays où agit le représentant.

Cette loi détermine dans quelle mesure celui qui agit en nom personnel pour le compte d'autrui, peut créer des rapports juridiques entre celui pour qui il agit et le tiers avec qui il agit.

Article 19

Un acte juridique est toujours valable quant à la forme, s'il satisfait aux conditions établies à cet égard par la loi du lieu où il est accompli, à moins que la nature de l'acte ne s'y oppose.

Article 20

Devant le juge belge/luxembourgeois/néerlandais la preuve se fait conformément à la loi belge/luxembourgeoise/néerlandaise, sous réserve des exceptions ci-après.

L'admissibilité et la force des présomptions légales ainsi que la charge de la preuve sont régies par la loi applicable au rapport juridique.

La preuve testimoniale et la preuve par écrit sont reçues, si ces moyens sont admis, soit par la loi applicable au rapport juridique, soit

het land waar de rechtshandeling heeft plaatsgevonden, hetzij de Belgische/Luxemburgse/Nederlandse wet het bewijsmiddel toelaat.

De bewijskracht van een akte wordt bepaald door de wet van het land, alwaar de akte is opgemaakt. Is echter de akte verleden door of ten overstaan van een bevoegd diplomatiek of consulaire ambtenaar, dan bepaalt de wet van het land, dat door deze ambtenaar vertegenwoordigd wordt, de bewijskracht der akte.

Artikel 21

Rechten, die in overeenstemming met de regels van deze wet verkregen zijn, blijven erkend, ook al wijzigen zich daarna de omstandigheden, die voor de bepaling der toepasselijke wet beslissend zijn geweest.

Is buiten België/Luxemburg/Nederland een rechtsbetrekking ontstaan of teniet gegaan in overeenstemming met de wet, die toepasselijk was volgens het internationaal privaatrecht der landen, die op het ogenblik van dit ontstaan of teniet gaan der rechtsbetrekking daarbij wezenlijk betrokken waren, dan wordt dit ontstaan of teniet gaan ook in België/Luxemburg/Nederland erkend, al mocht het in strijd zijn met de krachtens de vorige voorschriften toepasselijke wet.

Artikel 22

Een voorschrift van deze wet houdt op van toepassing te zijn, wanneer door zijn toepassing inbreuk zou gemaakt worden op de openbare orde of in geval van wetsontduiking.

Artikel 23

Deze wet is niet van toepassing:

- a) op de toelaatbaarheid van de echtscheiding en van de scheiding van tafel en bed en evenmin op de gronden waarop de echtscheiding en de scheiding van tafel en bed kunnen worden uitgesproken;
- b) op adoptie;
- c) op de rechten en verplichtingen, geregeld bij de wetten betreffende de zeevaart, de binnenvaart of de luchtvaart.

Artikel 24

Deze wet doet geen afbreuk aan de thans geldende verdragen of wetten tot uitvoering van verdragen.

par la loi du pays où l'acte juridique a eu lieu, soit par la loi belge/luxembourgeoise/néerlandaise.

La force probante d'un acte est déterminée par la loi du pays où il est dressé. Toutefois, si l'acte est passé par ou devant un agent diplomatique ou consulaire compétent, la force probante de l'acte est déterminée par la loi du pays que représente cet agent.

Article 21

Les droits acquis conformément aux dispositions de la présente loi demeureront reconnus, alors même que les circonstances qui ont déterminé la loi applicable, viennent à se modifier ultérieurement.

Lorsqu'un rapport juridique est né ou s'est éteint hors de Belgique/du Luxembourg/des Pays-Bas conformément à la loi applicable suivant le droit international privé des pays que ce rapport juridique concernait essentiellement au moment de sa naissance ou de son extinction, cette naissance ou cette extinction sont également reconnues en Belgique/au Luxembourg/aux Pays-Bas, même par dérogation à la loi applicable en vertu des dispositions de la présente loi.

Article 22

Il est fait exception à l'application des dispositions de la présente loi, lorsque cette application porte atteinte à l'ordre public ou en cas de fraude à la loi.

Article 23

La présente loi n'est pas applicable:

- a) à l'admissibilité du divorce et de la séparation de corps ni à la détermination des causes de divorce et de séparation de corps;
- b) à l'adoption;
- c) aux droits et obligations régis par les lois sur la navigation maritime, fluviale ou aérienne.

Article 24

La présente loi ne porte pas atteinte à l'application des traités ou des lois portant exécution de traités actuellement en vigueur.

D. GOEDKEURING

Het Verdrag behoeft ingevolge artikel 60, lid 2, van de Grondwet de goedkeuring der Staten-Generaal alvorens te kunnen worden bekrachtigd.

E. BEKRACHTIGING

Bekrachtiging van het Verdrag is voorzien in artikel 9, eerste lid.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zullen ingevolge artikel 9, lid 2, in werking treden op de eerste dag van de zesde maand volgende op de datum der nederlegging van de derde akte van bekrachtiging.

J. GEGEVENS

Van het op 3 februari 1958 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg tot instelling van de Benelux Economische Unie, cum annexis, is de tekst geplaatst in *Trb.* 1958, 18. Zie ook *Trb.* 1960, 124.

Van het op 17 april 1948 te Brussel tot stand gekomen Protocol tot instelling van een Nederlands-Belgisch-Luxemburgse Studiecommissie tot eenmaking van het recht, naar welk Protocol in de preambule tot het onderhavige Verdrag wordt verwezen, is de Nederlandse tekst geplaatst in rubriek J van *Trb.* 1955, 16.

De Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad, naar welke Raad in de preambule tot het onderhavige Verdrag wordt verwezen, is ingesteld bij een op 5 november 1955 te Brussel tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg gesloten Overeenkomst, waarvan de tekst is geplaatst in *Trb.* 1955, 159; zie ook *Trb.* 1956, 116. Vergelijk ook *Trb.* 1958, 20 en *Trb.* 1959, 169.

Van het op 31 maart 1965 te Brussel tot stand gekomen Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof, naar welk Verdrag in artikel 6 van het onderhavige Verdrag wordt verwezen, is de tekst geplaatst in *Trb.* 1965, 71. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1966, 243. Vergelijk ook *Trb.* 1966, 244 en *Trb.* 1969, 127 en 128.

Op 11 mei 1951 was reeds te 's-Gravenhage tot stand gekomen een Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België

en het Groothertogdom Luxemburg tot het invoeren in Nederland, België en Luxemburg van een eenvormige wet betreffende het internationaal privaatrecht. De tekst van dat Verdrag is geplaatst in *Trb.* 1951, 125. Het Verdrag is nimmer in werking getreden.

Uitgegeven de *derde* oktober 1969.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

DE JONG.